

Hvad nu Torsten angaar, er det jo kun Stortorsten, der vil kunne antages at sluge saadanne større Rødspætter, og jeg har i enkelte Torst ogsaa set Fjlynderfisk, men aldrig Rødspætter, kun Fisinger. Dette kunde være tilfældigt, thi jeg har kun undersøgt et mindre Antal; men i Skotland er der gjort meget for at oplyse dette Spørgsmaal.

I Firth of Forth er 727 Torst en Gang undersøgte, og i de 50 pCt. blev der fundet Fiskelevninger, nemlig af Hvilling, Tobis, Haaising, Sild, Panserulf, Fising, Torst, Kuller, og en Del ubestemmelige Levninger foruden enkelte fjeldne Fisk. Et andet Aar undersøgtes samme Sted 131 Torst; i de 53 pCt. fandtes Fiskelevninger, blandt hvilke kunde kendes Levninger af Tobis, Panserulf, Lumpenus, Hvilling, Kuller, Rutling, Sild, Torst, Knurhane, Haaising og Fising —, men aldrig er Rødspættellevninger omtalte i Torstens Mave fra Firth of Forth, uagtet mange Rødspætter leve der; heller ikke i nogen anden Fiskemave derfra ere Rødspætter fundne — saasom i Rokker, Lophius —, saa det er vist ikke rimeligt, at større Rødspætter i det hele taget ædes af ret mange Fisk.

Hvorledes det i saa Henseende er med Havpattedyrene: Marsvin, andre Delfiner og Sælhundene, ved jeg intet afgørende om; alle ere de jo stærke Fiskepisere, men jeg maa formode, at det her gaar mest ud over „rund“ Fisk, særlig da hvad Sælhundene angaar; thi disse vides meget vel at følge Hornfiske- og Torstestimerne; men at noget af de her omtalte Dyr i særlig Grad skulde søge Rødspættens Opholdssteder, har jeg aldrig hørt sige; thertimod, det er altid andre Fiskearter, de ere blevne beskylde for at følge og vist med rette.

Jeg maa derfor antage, at et meget stort Procentantal af de 10" Rødspætter i Kattegat vilde naa 14", hvis de bleve fredede; og de vilde i saa Fald kunne yde en langt større Rødproduktion aarlig end de 10".

Man kunde her gøre den Indvending gældende, at det jo var muligt, at det vilde give endnu bedre Udbytte at lade Rødspættene blive 15" eller 16", ja 20", før man fiske dem.

Dette er meget muligt; — og her komme vi til det vanskeligste Punkt i denne hele Sag, nemlig at svare paa Spørgsmaalet om, hvilken bestemt Størrelse vil give det bedste Udbytte af Bestanden. Det kan man nemlig ikke svare paa, før man nøje kender Fiskens Vækst og Gennemsnitsdødelighed paa ethvert Punkt af dens Liv, — og det faar man næppe nogenstinde nøjagtig Kundskab om*). Der er derfor ikke andet at gøre, end at forsøge at anlægge Fiskeriets Drift paa større Fisk, end den nu faktisk er, og vedblive at gaa frem i denne Retning, saa langt som det lønner sig. Man vil næppe staa sig ved at standse, før man i det mindste er naaet saa vidt, at Hovedmængden af de fangede Fisk ere saa voksne, at de opnaa den højeste Pris pr. Pd., der overhovedet betales for denne Fiskeart, d. v. s. ca. 14" i Længde eller 4 Tommer længere end den nuværende Størrelse.

Det er som nævnt kun muligt ad Erfaringens Vej at finde den til det største økonomiske Udbytte svarende Størrelse, og man vil ikke kunne sige f. Eks., at det gælder blot om at skaffe en Fiskebestand til Veje, der er saa skyldig repræsenteret af store Fisk, som vedkommende Vand er mægtig at frembringe den; thi hvis disse store Fisk vare 5 Aar gamle, vilde de i høj Grad tage Plads op for de 4-, 3-, 2- og 1-aarige, der jo ogsaa skulde have Lov at vokse op; og vare de 5-aarige for talrige, vilde Bestanden nok være værdifuld, men vilde ikke aarlig kunne vedblive at give det største Udbytte. Man tænke f. Eks. paa en Skov med næsten udelukkende store Træer; den kan nok repræsentere den største Værdi, der overhovedet kan findes af Træmasse paa Areal; men hvis der ikke er sørget for mindre Træer til at erstatte de store, vil Skoven ikke kunne vedblive hvert Aar at give sit Maksimumsudbytte.

De voksne Fisk kunne derfor tænkes at være for rigelig repræsenterede, dog tror jeg, man i Praksis for Fiskenes Vedkommende i Havet, hvor det kun drejer sig om 1-2-3-4-5 Aars Individier, ikke behøver at tage noget Hensyn hertil, saaledes som ved Skoven med de ofte 100 Aar gamle Træer, der skulle have Afsløser til alle 99 Aar, særlig da Rødspættene af forskellige Aargange søge forskellige Egne af Farvandene og i Reglen ikke gaa blandede sammen; de vilde derfor næppe tage Pladsen op for hinanden

*) Anm.: Det, at vi hos os have forskellige Rødspætteracer, der vokse ulige meget, bidrager meget til yderligere at komplicere disse Forhold. I Kattegats østlige og nordlige Dele er der dog sikkert hovedsageligt kun Tale om én, tilmed en stor Race.